

UCHWAŁA NR XLIII/366/2010
RADY MIEJSKIEJ W BYTOWIE
z dnia 24 lutego 2010 r.

**w sprawie zatwierdzenia „Planu odnowy miejscowości Płotowo
na lata 2010-2017”**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.¹⁾), **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Zatwierdza się „Plan odnowy miejscowości Płotowo na lata 2010-2017”, stanowiący **załącznik** do niniejszej uchwały, sporządzony w oparciu o wytyczne, uregulowane rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi”, objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (Dz.U. Nr 38, poz. 220 z późn. zm.).

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Bytów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

¹⁾ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214 poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz.1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337 oraz z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241.

Załącznik
do uchwały Nr XLIII/366/2010
Rady Miejskiej w Bytowie
z dnia 24.02.2010 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI P Ł O T O W O NA LATA 2010 – 2017

Płotowo 2010

ISTOTA OPRACOWANIA PLANU

Plan odnowy miejscowości powstał w wyniku dyskusji na zebraniu wiejskim, po konsultacji z mieszkańcami i dotyczy kilku najbliższych lat oraz określa najważniejsze kierunki działania, które pomogą rozwiązać problemy, pokonać bariery i osiągnąć stawiane sobie cele w miarę pozyskanych środków finansowych.

Planowane zadania mieszkańcy uznali za realne do zrealizowania przy swoim zaangażowaniu oraz władz samorządowych Gminy Bytów. Plan odnowy stanowi również wyzwanie dla mieszkańców do realizacji własnych pomysłów oraz poprawy warunków życia.

1. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

Płotowo (kaszb. Wiôldzé Płotowò; niem. Groß Platenheim) – wieś kaszubska w Polsce na Pojezierzu Bytowskim (w części Kaszub zwanej Gochami) położona w województwie pomorskim, w powiecie bytowskim, w gminie Bytów¹ nad jeziorem Duża Boruja. W kierunku południowym znajduje się wzniesienie Siemierzycka Góra (256 m n.p.m.). Wieś jest siedzibą sołectwa Płotowo. Płotowo do 1945 roku znajdowało się na obszarze III Rzeszy. W latach 1975-1998 miejscowość położona była w województwie śląskim.² Płotowo liczy 224 mieszkańców (stan na dzień 31.12.2009).

Jaśnie Oświecony władca Fryderyk Wilhelm II Wielki, owładnięty szaleńczą ideą kolonizacji, w II połowie XVIII w. zamierzał od podstaw zbudować na Pomorzu 200 wsi, do których dobrowolnie lub pod przymusem sprowadzano by osiedleńców. Koszty tych działań były horrendalne i po pewnym czasie kolonizowanie Pomorza zarzucono. Wsie, które powstały, podobne były do siebie jak krople wody. Jedną z takich "sztucznych" wsi było Płotowo (Plattenheim). W miarę upływu lat obcy koloniści zasymilowali się z autochtoniczną ludnością kaszubską. Po I wojnie światowej Płotowo pozostało poza granicami Polski. Dla Kaszubów trwających przy polskich tradycjach i języku zaczęły się lata prześladowań. Mimo szykan niemieckiej administracji, w 1929 r. otworzono w Płotowie pierwszą na obszarze powiatu bytowskiego polską szkołę. Na jej potrzeby rodzina Styp-Rekowskich - bardzo zasłużona w walce o polskość Kaszub - przekazała prywatny budynek. Za swój patriotyzm

¹ Gmina Bytów – gmina miejsko-wiejska w województwie pomorskim, w powiecie bytowskim. W latach 1975-1998 gmina położona była w województwie śląskim. W skład gminy wchodzi 15 sołectw: Dąbie, Gostkowo, Grzmiąca, Mądrzechowo, Mokrzyń, Niezabyszewo, Płotowo, Pomysk Mały, Pomysk Wielki, Rekowo, Rzepnica, Sierzno, Świątkowo, Udorpie, Ząbinowice. Siedziba gminy to Bytów.

² <http://pl.wikipedia.org/wiki/P%C5%82otowo>

zapłacili podczas II wojny światowej najwyższą cenę: Jan Styp-Rekowski i jego dwaj synowie zginęli w niemieckich obozach koncentracyjnych.³

Płotowo na tle Gminy Bytów

2. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

a) zasoby przyrodnicze

Walorem Płotowa i jego okolic oraz dziedzictwem zasługującym na szczególną uwagę pozostaje nieskażone środowisko naturalne oraz piękne położenie wsi.

Krajobraz wsi urozmaica także malownicze jezioro Czarnik, które podnosi walory krajobrazowe miejscowości oraz jest ostoją dla ptactwa wodnego. Pełni też funkcję zbiornika retencyjnego w czasie ulew. Jezioro jest także wspaniałym miejscem wypoczynku turystów oraz wędkarzy.

Płotowo i jego okolice to cichy i piękny zakątek Pomorza położony 10km na południe od Bytowa. Ma on wybitne w skali Polski walory przyrodnicze i krajobrazowe. Rzeźba terenu jest bardzo urozmaicona dzięki licznym wzniesieniom morenowym, pomiędzy którymi niczym perły błyszczą tafle jego jezior. Dawniej całą okolicę pokrywał zwarty las, ale z czasem jego części wykarczowano co spowodowało odsłonięcie pagórków morenowych. W ten sposób powstał niezwykle malowniczy pejzaż pełen cienistych lasów, białych od gryki pól,

³ <http://www.polskaniezwykla.pl/attraction/12126.id>

„dymiących” o świcie jezior i bagien, nad którymi od czasu do czasu rozlega się klangor żurawi.

W sąsiedztwie miejscowości Płotowo znajdują się Lasy Rekowskie, które leżą w obrębie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000.

Obszar leży na Pomorzu, na północ, zachód i wschód od Rekowa koło Bytowa. Obejmuje kompleks buczyn, borów bagiennych, torfowisk kotłowych, jeziorek dystroficznych (kwaśne jeziora bagienne, o niskiej żyzności, zwykle barwy brunatnej), jezior lobeliowych⁴ (kwaśne mało żyzne jeziora z rośliną wodną – lobelią jeziorną), a także polanę wsi Płotowo. Występują też pła mszarne. Spośród wyżej wymienionych siedlisk najbardziej charakterystyczne są torfowiska kotłowe, występujące na Pojezierzu Bytowskim, od okolic Bytowa po Miastko (kilkaset torfowisk). Torfowiska te oraz jeziora lobeliowe są przedmiotem ochrony czynnej. Należąca do obszaru Góra Siemierzycza to najwyższe wzniesienie Bytowszczyzny.

Występują tu typy siedlisk o doskonałej reprezentatywności i doskonałym stanie zachowania, pokrywające w sumie prawie $\frac{3}{4}$ obszaru:

- jeziora lobeliowe,
- naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne,
- torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe),
- torfowiska przejściowe i trzęsawiska,
- obniżenia dolinkowe i pła mszarne,
- kwaśne buczyny (40% pokrycia obszaru),
- bory i lasy bagienne (prawie $\frac{1}{5}$ pokrycia obszaru).

Spośród ptaków wymienionych w załączniku I Dyrektywy Ptasiej występują: żuraw, dzięcioł czarny, muchołówka mała.

Występuje też ważka zalotka większa wymieniona w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. Inne ważne gatunki nie wymienione w załącznikach Dyrektyw, ale należące do Krajowej Czerwonej Księgi to jętko: iglica mała; rośliny: mech: torfowiec bałtycki; widłaki: poryblin

⁴ Jezioro lobeliowe – jezioro o małej twardości wody, a często także stosunkowo niskiej trofii, przeważnie o kwaśnym odczynie. Jeziora takie nazwę swą zawdzięczają zimozielonej roślinie wodnej lobelii jeziornej - reliktu borealno-atlantycznego. Niska trofia (zobacz jezioro oligotroficzne) sprawia, że woda ma dużą przezroczystość i piaszczysto-muliste dno. Mogą tu żyć tylko specyficzne rośliny, nie wymagające zbyt wielu związków mineralnych, między innymi poryblin jeziorny czy brzeżycza jednokwiatowa. Jeziora te są wyjątkowo wrażliwe na zanieczyszczenia. Jeziora takie można spotkać głównie na Pomorzu, na przykład w Borach Tucholskich. W jeziorach lobeliowych występuje wiele specyficznych gatunków bezkręgowców, wiele ważek, chrząszczy wodnych, pluskwiaków wodnych. Z chrząszczy charakterystyczne są m.in.: Phryganeidae, *Limnephilus borealis*, *Limnephilus nigriceps*, *Holocentropus dubius*, *Ylodes conspersus*. Jeziora te często wylamują się z harmonicznego szeregu sukcesyjnego jezior i przekształcają w jeziora humotroficzne, co wiąże się z zarastaniem przez mszarne pło. Zwykle otoczone są borami, także bagiennymi lub kwaśnymi buczynami.

jeziorny, widłaczek torfowy, widłak jałowcowaty; turzyca bagienna; rosiczki (długolistna, pośrednia i okrągłolistna); brzeżyca jednokwiatowa, lobelia jeziorna.

80% obszaru stanowią Lasy Państwowe (Nadleśnictwo Osusznica) natomiast pozostała część to tereny prywatne, w tym lasy.

b) Dziedzictwo kulturowe

Po niekorzystnych dla miejscowych Kaszubów postanowieniach regulacji wersalskiej miejscowość pozostała poza granicami Polski. Mimo szykan i niechęci niemieckiej administracji otworzono w Płotowie pierwszą polską szkołę na obszarze powiatu bytowskiego (w byłym budynku szkolnym znajduje się dziś Muzeum Szkoły Polskiej), prężnie działał tu i rozwijał się ZPwN⁵ (przede wszystkim rodzina Styp-Rekowskich). W 1935 roku miejscowość zorganizowała Polskie Dożynki dla całego powiatu bytowskiego.

Muzeum Szkoły Polskiej utworzono w 1978 roku, jako nowy oddział Muzeum Zachodnio-Kaszubskiego w Bytowie. Na siedzibę Muzeum Szkoły Polskiej wybrano wyremontowany po pożarze budynek Szkoły Podstawowej w Płotowie. W muzeum znajdują się dwie sale wystawowe. W jednej zrekonstruowano klasę lekcyjną z lat 20-tych XX wieku. Druga przedstawia działalność Związku Polaków w Niemczech, jego powstanie i organizację oraz sylwetki zasłużonych działaczy. Ekspozycja przy pomocy zgromadzonych w gablotach dokumentów oraz plansz poglądowych i fotografii przedstawia starania miejscowej ludności o przyłączenie Pogranicza i Kaszub do Polski, szkolnictwo polskie, jego formy organizacyjne i zakres oddziaływania oraz stosunek pruskich władz administracyjnych do przejawów odradzania się życia polskiego w rejonie Pogranicza i Kaszub.

Jedyny przedwojenny egzemplarz kaszubskiego elementarza dla dzieci w latach 70. XX w. подарowano sekretarzowi KC PZPR Edwardowi Gierkowi. Kiedy wiele lat później usiłowano odzyskać ten bezcenny egzemplarz, by dołączyć go do muzealnych eksponatów, nie udało się go odnaleźć. Muzeum Szkoły Polskiej w Płotowie jest otwarte dla zwiedzających przez cały rok - przewodnik mieszka na miejscu, w budynku szkolnym.

c) Obiekty i tereny

Na terenie sołectwa Płotowo znajduje się, wyznaczona przez Urząd Miejski w Bytowie, ścieżka przyrodnicza pn. „Atrakcje przyrodnicze okolic Rekowa”. Ścieżka podzielona jest na

⁵ Związek Polaków w Niemczech (niem. Bund der Polen in Deutschland e.V) – organizacja polonijna w Niemczech, istniejąca od 1922 roku. Celem organizacji była reprezentacja prawna Polaków, obywateli Niemiec, oraz polskich stowarzyszeń wobec władz niemieckich. Główne zadania związku to zdobycie dla ludności polskiej pełnych praw mniejszości narodowej i obrona jej interesów we wszystkich dziedzinach życia społecznego.

pięć punktów/etapów, które warto przejść zgodnie z dostępnymi planami znajdującymi się m.in. w ciekawie i przejrzysto wydanych przewodnikach turystyczno-przyrodniczych. Czas wędrówki wynosi około 4 godzin.

Punkt pierwszy – Błękitne zwierciadło – jezioro lobeliowe Płoczyca

Płoczyca jest niewielkim (pow. 6,9ha), dość głębokim (10,5m), bezodpływowym jeziorem i ma stromo opadające dno. Poziom wody jest bardzo zmienny i zależy od ilości opadów w danym roku, a nawet w poszczególnych jego porach. Dzięki temu na brzegach powstaje okresowo podtapiana roślinność torfowiskowa, którą tworzą mchy torfowce, rosiczka okrągłolistna i znacznie od niej rzadsza rosiczka pośrednia, a nawet bardzo rzadko gdzie indziej spotykany widłaczek torfowy. Część torfowców, występujących na brzegu, rośnie również pod wodą. Wzdłuż linii brzegowej uformowały się niskie szuwary, w których dominują sity, turzyce i ponikło błotne. Roślinność podwodna jest zróżnicowana zależnie od głębokości. W najpłytszej wodzie (do 1,5m) rośnie lobelia i brzeżyca, głębiej poryblin, a najgłębiej (do 9m) mszaki, głównie zdrojek wodny. Lobelia jest rośliną wodną, zimozieloną, w Polsce rzadko spotykaną i ginącą. W Płoczycy rosną również dwie inne rośliny typowe dla tej grupy jezior:

- brzeżyca jednokwiatowa,
- poryblin jeziorny – pradawny paprotnik.

Woda w jeziorze jest dobrze natleniona, lekko kwaśna i zawiera niewiele rozpuszczonych soli. Jest ona zatem kwaśna i bardzo miękka, a całe jezioro jałowe, czyli oligotroficzne. Niewielka ilość zawiesiny organicznej, w tym glonów sprawia, że jest ona wyjątkowo przejrzysta i szmaragdowa.

Punkt drugi – opuszczona osada

Polana, na której jeszcze w latach pięćdziesiątych były zabudowania gospodarstwa, staw i pola uprawne. Te ostatnie zostały już zalesione – obecnie porośnięte przez młodniki sosnowe. W centrum polany rośnie okazały świerk o osobliwie zniekształconym pniu u podstawy, wielka jabłoń, dwa klony i lipa. Bacznie rozglądając się można dostrzec liczne drzewa owocowe i krzewy ogrodowe, jabłonie, grusze, wiśnie, porzeczkę i agresty. Obok rosną posadzone krzewy ozdobne, takie jak lilak zwyczajny, powszechnie zwany bzem, a także śnieguliczka białojagodowa. Miejsce to ma szczególny urok w maju, kiedy stare drzewa owocowe toną w kwiatach, a wokół uwijają się liczne owady, zaś późnym latem i jesienią skosztować można starych odmian jabłek i gruszek. Z dawnych zabudowań pozostały jedynie resztki fundamentów i kamiennych podmurówek, które najłatwiej znaleźć kierując się w stronę lilaka i śnieguliczki. W pobliżu stawu stoją jeszcze fragmenty

drewnianego płotu, który wyznaczał granice obejścia. Przebywały w nim również zwierzęta, które użyły cały teren, zwłaszcza wokół dawnej obory, na co wskazują niektóre gatunki azotolubnych roślin, np. pokrzywa, a w stawie tatarak.

Punkt trzeci – Leśne archiwum – torfowisko kotłowe

Punkt widokowy usytuowany jest na mineralnym wzniesieniu, które dzieli torfowisko na dwie części. Torfowiska kotłowe są niewielkie, położone w bezodpływowych, często stromych i głębokich zagłębieniach. Czerpią one wodę z opadów, np. deszczu lub spływów powierzchniowych z otaczających zboczy. Na mszarach rośnie wiele gatunków torfowców, tworzących charakterystyczne barwne plamy: zielone, żółto-brązowe, brązowe do różnych odcieni czerwieni. Razem z kwitającymi roślinami kwiatowymi, torfowce tworzą jedyny w swoim rodzaju pastelowy pejzaż. Późną wiosną staje się on biały od kwitających wełnianek (stąd tak powszechna na Kaszubach dla wielu torfowisk nazwa „Białe Błoto”), jesienią zaś na fioletowo zakwitają wrzosy.

Na płaskich dywanach torfowców i u podstawy niewielkich wyniesień, zwanych kępami, rozkładają swoje liście owadożerne rosiczki. Mają one na liściach włoski, pokryte lepka wydzielina, która skrzy się w słońcu niczym rosa (stąd nazwa „rosiczka”). Niewielki wyniesienia zajmuje przede wszystkim wełnianka pochwowa. Od strony mineralnego podłoża, rosną niskie wierzby: szara i uszata. W niewielkim zbiorniczku wodnym rosną grzybień białe, rdestnica pływająca oraz owadożerny pływacz.

Punkt czwarty – Siemierzycka Góra

Punkt widokowy znajduje się na niewielkiej polanie na samym szczycie Góry Siemierzyckiej, która położona jest na terenie sołectwa Płotowo. Jest to najwyższe wzniesienie na Pojezierzu Bytowskim (256m n.p.m.) i druga co do wielkości kulminacja wzgórz morenowych na Pomorzu, po Wzgórzach Szymbarskich z Wieżycą na Pojezierzu Kaszubskim. Obecnie stoi tu wieża widokowa, z której można podziwiać piękną panoramę. Ma ona wysokość 16m i wznosi się ponad wierzchołki drzew porastających wzniesienie, tak więc nic nie przesłania fantastycznej panoramy jaka się roztacza z tego miejsca.

Siemierzycka Góra leży na południowym skraju wielkiego wału czołowomorenowego. Na południe od Rekowa teren obniża się i spłaszcza, przechodząc z wolna w rozległą i piaszczystą równinę sandrową, opanowaną współcześnie przez bory sosnowe. Na północ od Rekowa, w stronę Bytowa, teren jest pagórkowaty, a gleby gliniaste, ciężkie i zajęte przez lasy liściaste lub mieszane.

Punkt piąty – Rekowskie Lasy

Jest to typowy rodzaj lasu na czołowo morenowych obszarach Pomorza. Podstawowym gatunkiem drzewa w takim lesie jest buk. Uwagę należy zwrócić na zalegającą pod stopami grubą warstwę liści bukowych, które rozkładają się bardzo wolno. Warstwa liści oraz niekorzystne warunki świetlne w czasie sezonu wegetacyjnego hamują rozwój roślin kwiatowych i zarodnikowych. Taki wariant buczyny wykształca się na ubogich glebach gliniastych i nazywany jest „kwaśną buczyną”. O wiele bujniejsze runo jest w „żywej buczynie”. Jeszcze do niedawna buczyny, a także dąbrowy, czyli lasy dębowe z niewielką domieszką buka i sosny, dominowały w okolicach Rekowa. Obecnie przeważają drzewostany sosnowe. Jest to efekt prowadzonej w przeszłości gospodarki leśnej.

d) Infrastruktura społeczna

- boisko do gry w piłkę nożną służące miejscowej społeczności do czynnego spędzania czasu wolnego,
- jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej
- w bieżącym roku planuje się postawić komplet do selektywnej zbiórki śmieci dzięki któremu poprzez gminne składowisko odpadów w Sierznie odpady trafią do prywatnych odbiorców zajmujących się recyklingiem.

e) Infrastruktura techniczna

Infrastruktura techniczna spełnia bardzo istotne funkcje związane z rozwojem społeczno-gospodarczym danego obszaru. Aktualnie mieszkańcy Płotowa zasilani są w wodę z wodociągu gminnego który mieści się w Rekowie , a ścieki odprowadzane są kanalizacją sanitarną do oczyszczalni ścieków w Przyborzycach koło Bytowa.

Stan techniczny dróg publicznych w sołectwie Płotowo jest niezadowolający.

f) Gospodarka i rolnictwo

Na terenie sołectwa przeważają gleby średnio urodzajne użytkowane rolniczo przede wszystkim pod uprawę zbóż. W sferze produkcji rolnej przeważają gospodarstwa rolne o niewielkim areale.

W miejscowości Płotowo funkcjonuje m.in. zakład p. Jarosława Gawina świadczący usługi w zakresie blacharstwa i mechaniki pojazdowej, usługi budowlane p. Kazimierza Szycy .

g) Kapitał społeczny i ludzki

Podstawę utrzymania mieszkańców stanowi dochód uzyskany z produkcji rolnej, rent, emerytur, zasiłków dla bezrobotnych oraz zatrudnienia w zakładach zlokalizowanych głównie w Bytowie oraz poza terytorium granicy Polski.

Sołectwo Płotowo jest jednostką pomocniczą, której mieszkańcy wspólnie z innymi sołectwami i osiedlami tworzą wspólnotę samorządową Gminy Bytów.

Dużym kapitałem wsi Płotowo jest zaangażowanie mieszkańców oraz Rady Sołeckiej w sprawy społeczno-gospodarcze, dotyczące ich miejscowości. Nadzieję pokłada się we współpracy z sąsiednimi wsiami oraz władzami samorządowymi. Organami sołectwa są zebranie wiejskie i sołtys. Działalność sołtysa wspomaga rada sołecka.

Wieś nie posiada własnego kościoła, szkoły, ani sali wiejskiej. Najbliższym miejscem, gdzie mieszkańcy Płotowa mogą w pełni skorzystać z oferty kulturalnej tj. biblioteki, czytelnia, kina jest oddalony o około 12km Bytów.

3. ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">• atrakcyjna rzeźba terenu,• atrakcyjne tereny do inwestowania w mieszkalnictwo jednorodzinne,• zwodociągowanie miejscowości,• naturalne nieskażone środowisko,• boisko do gry w piłkę nożną,• zintegrowane społeczeństwo, ciekawe formy organizacji wolnego czasu.	<ul style="list-style-type: none">• brak świetlicy wiejskiej,• słaba promocja wsi,• brak możliwości pozyskiwania środków na rozwój sołectwa przez osoby zamieszkujące miejscowość (brak szkoleń, sal dydaktycznych, dostępu do internetu).• zagrożenie bezpieczeństwa w związku z brakiem ciągów pieszo-jezdnym,• najbardziej oddalone sołectwo od gminy Bytów,• słaba infrastruktura drogowa
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">• programy UE dot. tematyki rozwoju obszarów wiejskich adresowane do mieszkańców wsi,• rozwój infrastruktury wiejskiej czyniące wieś bardziej atrakcyjną dla młodych ludzi,• zwiększenie budownictwa jednorodzinnego	<ul style="list-style-type: none">• emigracja zarobkowa młodych mieszkańców,• brak dostatecznych środków finansowych na inwestycje w sołectwie.

**4. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ
AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ (lata 2010-2017).**

Poniższa tabela przedstawia założenia inwestycyjne w sołectwie Płotowo, przewidziane do realizacji w latach 2010-2017:

Lp	Nazwa zadania	Kwota końcowa	Źródła pozyskania
2010			
1.	Budowa remizy strażackiej wraz z zapleczem (sala)	110.000,00 zł.	Środki unijne, środki krajowe, budżet Gminy
2.	Wykonanie części ogrodzenia boiska do gry w piłkę nożną	3.500,00 zł.	
3.	Wykonanie ławek przy boisku	1.500,00 zł.	
4.	Uporządkowanie terenu wokół boiska	1.000,00 zł.	
5.	Wykonanie altany przy jeziorze Czernik	3.500,00 zł.	
2011			
6.	Wykonanie projektu budowy drogi Płotowo-Rekowo	40.000,00 zł.	
7.	Zainstalowanie hydrantów w Płotowie Małym – sztuk 4	40.000,00 zł.	
8.	Wykonanie kanalizacji deszczowej w sołectwie	15.000,00 zł.	
9.	Przedłużenie boiska oraz dokończenie ogrodzenia	28.000,00 zł.	
10.	Wykonanie parkingu na Górę Siemierzycka – 30 miejsc	8.000,00 zł.	
11.	Przygotowanie terenów pod inwestycje jednorodzinna	50.000,00 zł.	
12.	Remont drogi gminnej od p. Gliszczyńskich w kierunku wsi – około 100 mb	40.000,00 zł.	

2012		
13.	Budowa drogi powiatowej Płotowo – Rekowo (około 2 km)	800.000,00 zł.
14.	Wykonanie przejścia z Płotowa Małego do boiska istniejącego – około 200 mb	60.000,00 zł.
15.	Wykonanie tablic informacyjnych tj. nr domów od-do, drogowskazy itp.	2.000,00 zł.
16.	Wykonanie projektów oświetlenia i dróg na osiedlu „wrzosowe wzgórze”	40.000,00 zł.
2013		
17.	Budowa ciągu pieszo-jezdnego z Płotowa Dużego do muzeum, boiska oraz cmentarza (zagospodarowanie terenu muzeum) – około 1 km	75.000,00 zł.
18.	Wykonanie oświetlenia i drogi polbrukowej na osiedlu „wrzosowe wzgórze”	100.000,00 zł.
2014		
19.	Budowa drogi asfaltowej w kierunku p. Kołczaka i p. Dorawy – około 300 mb	90.000,00 zł.
20.	Wykonanie ciągu pieszo-jezdnego od cmentarza do Płotowa Małego – około 1 km	40.000,00 zł.
21.	Skanalizowanie pozostałej części sołectwa	100.000,00 zł.
2015		
22.	Zagospodarowanie terenu po p. K. Styp-Rekowskiej (plac zabaw, park wypoczynkowy , itp.)	20.000,00 zł.
23.	Budowa przepompowni wyrównawczej w Płotowie Dużym	100.000,00 zł.
2016		
24.	Budowa sali wiejskiej w Płotowie Małym	200.000,00 zł.
25.	Zagospodarowanie terenów rekreacyjnych (kapielisko itp.)	9.000,00 zł.

2017		
26.	Budowa dróg na terenie sołectwa: z Płotowa w kierunku p. Gliszczyńskich – 100 mb	100.000,00 zł.
27.	Budowa oświetlenia na terenie sołectwa – sztuk 8	40.000,00 zł.
28.	<p>MUZEUM:</p> <p>a) prace wewnątrz budynku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - modernizacja węzłów sanitarnych, - zainstalowanie ogrzewania elektrycznego, - wymiana instalacji elektrycznej, - modernizacja wnętrza (odświeżenie ścian, wymiana gablot na eksponaty itp.), <p>b) prace zewnętrzne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - remont budynku muzeum (okna, dach, elewacja). 	<p>150.000,00 zł.</p> <p>180.000,00 zł.</p>

Kolejność realizacji zadań określonych w „Planie odnowy miejscowości Płotowo” może ulec zmianie w zależności od źródeł uzyskania dofinansowania i priorytetów wsparcia.

Realizacja powyższych zadań przyczyni się do poprawy estetyki wsi i podniesienia standardu życia jej mieszkańców. Będzie bodźcem dla społeczności lokalnej do rozwijania innych form aktywności. Efektywne, ciekawe zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży znacznie zmniejszy zagrożenia na nie czyhające. W konsekwencji przyczyni się również do jeszcze większej integracji społeczności.

Głównym celem wszystkich działań ujętych w przedmiotowym zestawieniu jest aktywizacja i integracja społeczności lokalnych na obszarach wiejskich.

